

Следъ сръбското отстъпление отъ Косово поле къмъ южно Маджарско, напуснатитѣ отъ тѣхъ мѣста били заети отъ *албанци*, които постепенно достигнали до Морава.

Приблизително къмъ XVI в. се отнася заселването съ туркестански *юруци* и съ турски *коняри* на южнитѣ части отъ Тракия и Македония, а главно Мъгленъ. Мѣстнитѣ българи и ромъни, за да избѣгнатъ нападенията на тѣзи си неканени гости, често приемали мохамеданството.

Въ миналото столѣтие, разказва се, балканскитѣ области *Тозлука* и *Герлово* (по тур. Карлова, 45 села) били заселени съ турски колонисти отъ Азия. Единственото оцѣлѣло българско село въ Герлово — *Върбица* било резиденция на татарскитѣ султани, които се преселили заедно съ много свои сънародници (въ 1770 г. били до 20,000) отъ Кримъ въ Турция. Други татарски султани, които заели въ скоро време видни мѣста между турското феодално дворянство, живѣли въ Фундукли при Ямболъ и въ Шехлари при Карнобатъ; единъ отъ тѣхъ живѣлъ въ Куруджи при Нова-Загора дори въ 1875 г. и направилъ голѣмъ шумъ поради варварското измъчване на българскитѣ селяни. Това не сж първитѣ татари въ Турция. Още въ 1485 г. Баязидъ II бѣ основалъ татарския градъ Татаръ-Пазарджикъ за отбрана на съседнитѣ проходи. Българитѣ почнали да се заселватъ въ този градъ (презъ 1587 г. само 30 души) едва тогава, когато чума изтрѣбила по-голѣмата частъ отъ татаритѣ и турцитѣ⁵⁶. Сжщото явление имаме и въ Нишъ, Пловдивъ и Одринъ, въ които презъ XVI вѣкъ живѣли само по нѣколко стотинъ християни.